

Krassen van een Goolse kijker

Excursie

Twee van de meest succesvolle fenomenen binnen de vogelwerkgroep zijn de vogelweekenden en de buitenlandse reises. Elke keer weer zien hele volksstammen kans om daar een aantal dagen voor vrij te maken, terwijl het binnen de vogelwerkgroep vrijwel onmogelijk is om leden voor inventarisaties, andere werkzaamheden of functies te strikken. Het is vrijwel steeds dezelfde groep leden die op de weekenden afkomt, waarbij er natuurlijk door de jaren heen afvallers en nieuwkomers zijn. Een merkwaardige verschijnsel trouwens: een aparte subgroep excursies en ook één voor buitenlandse reizen. Fuseren die handel tot een nieuwe subgroep consumenten. Deze groep recidivisten geniet met volle teugen, zonder daarvoor - behalve financieel - te hoeven investeren. Alles loopt op rolletjes door de inzet van de organisatoren, trouw geassisteerd door een klein clubje excursieleiders. Een deel daarvan nadert inmiddels de pensioengerechtigde leeftijd of heeft deze reeds overschreden.

De verschillen tussen de weekenden en de reises zijn groot. Daarover in een volgende bijdrage meer. Voor een kampeerweekend is niet ieder (meer) in het bezit van een tent of sleurhut en sommige overjarige deelnemers moeten dan hun toevlucht zoeken in een naburig aanwezig hotel. Op de weekenden is het voor sommigen afzien. Je gaat voor je lol mee, maar bij enkelingen zullen ongetwijfeld herinneringen opduiken aan hun militaire diensttijd. De weekenden op de Waddeneilanden met overnachting in een kampeer-

boerderij bijvoorbeeld staan bol van de activiteiten. Aan je rust toekomen, vergeet het maar! In de nanacht zijn de broodsmee- ders en koffiezetters al volop bezig voorbereidingen te treffen voor de nooddrift van het gepeupel. Ook dit volk staat vroeg op, want als de vogels nog maar net uit hun slaap ontwaakt zijn, vangen de excursies aan. Dat valt niet mee, zeker als de avond ervoor de plaatselijke economie is gestimuleerd door een bezoek aan de horeca. Terwijl de excursieleider als een sergeant-majoor voor de troepen aangeeft wat de plannen voor die dag zijn, zie je sommigen op de rand van instortingsgevaar duf voor zich uit kijkend of de slaap nog uit hun ogen wrijvend. Al vogelend verplaatsen de groepen zich -meestal per fiets- door de terreinen. Er zijn excursiegangers, zoals Willem, die dan na een stop niet eens in de gaten hebben dat zij op een fiets van een ander met bijbehorende tassen er nog op rondcrossen.

Hilariteit alom! Zadelpijn manifesteert zich na verloop van tijd en zeker op de tweede dag slaat de vermoeidheid toe bij degenen die geen diehard zijn. Er zijn deelnemers die zich dan discreet terugtrekken als de groep de fietsen heeft neergezet om te gaan wandelen. Zeker als er een zonnetje schijnt is dit een favoriete bezigheid. Een uiltje knappen of op je rug liggend de hoge trek bestuderen (beide met de ogen dicht) is toch ook vogelen! De excursieleider moet dan wel goed op zijn schaapjes letten, want anders raakt hij ze kwijt. Zo dreigde ooit Lies in een duinpan achter te blijven, waar zij luid ronkend bijdroeg aan geluidsoverlast in een terrein dat gemarkeerd was door borden met de aanduiding stiltegebied.

Koffie en lunchstops verzachten af en toe het "leed" al wordt het in open terrein voor de dames in een groep moeilijk om een bijdrage aan de verzuring te leveren. Gelukkig houden de meeste excursieleiders hier rekening mee. Zij zorgen ervoor dat een uitspanning wordt aangedaan waar behalve voor het nuttigen van de plaatselijke specialiteit en het nemen van een drankje rustig aan de sanitaire behoeften kan worden voldaan. Wie na al deze geneugten denkt na de excursie en de catering van de eilandchinees of het stevige door moeder-overste Joke en assistenten(es) bereide avondmaal achterover te kunnen leunen heeft het mis. In een schema is vastgelegd welke excursiegroep verantwoordelijk is voor afwassen en het schoonhouden van het sanitair. Ook de grote streeplijst op behangpapier moet worden bijgewerkt.

Pas daarna is er tijd voor ontspanning, al wordt de kroeg bij lange na niet door een ieder gehaald. Rozig, glazig voor zich uit starend en knikkebollend zijn er deelnemers die al aan tafel een dip krijgen. Zij raken zo van de

wereld dat zij later zelfs niet merken dat zij in een zaagkamer liggen, waar hun kamergenoten boom voor boom omhalen. De laatste dag zakt de belangstelling, de chips zijn vol. Soms bijna gesloopt wordt de terug-

weg aanvaard, maar iedere keer weer komen de vaste deelnemers terug om te genieten van de vogels, het landschap en de sfeer.

Penlijster